

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

XXII. Reductio Graduatorum Ord. Prædicatorum ad certum numerum, &
revocatio specialium Gratiarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

1677.
Clausulæ.

§. 8. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Sedisque prædictæ Nuncios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Non obstantibus Lateranen. Concilii novissime celebrati ab Ecclesie membra distingui, ac dividi prohibentis, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo Jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; Quibus omnibus, & singulis, illis alias in suo robore permanens hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, decoris, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, subjectionis, applicationis, approbationis, reservationis, concessionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se novent incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo, Tertio Kal. Septembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

XXI.

Permittitur Cardinali Protectori, & Ministro Generali Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum potestas dividendi binas Bononiæ, & Marchiæ Provincias in quatuor; ab eisque segregandi nonnulla, vel ad eas aggregandi quædam contiguarum Provinciarum Cœnobia.

Eandem potestatem fecit Clemens X. Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum in Lusitania. Constit. Pastoralis Officii quo, Tom. XI. Bull. Rom.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 17. Nov.
1677. An. 2.

Exordium.

Injuncti nobis divinitus pastoralis officii ratio exigit, ut paternam Religiosorum virorum suave Christi Jugum sub arcioris vitæ instituto laudabiliter portantium curam gerentes, felici prosperoque illorum regimini, & gubernio quantum nobis ex alto conceditur providere jugiter studeamus.

§. 1. Exposuit siquidem Nobis nuper dilectus filius noster Nicolaus S. R. E. Diaconus Cardinalis Acciajulus nuncupatus Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, quod cum Provinciæ Bononiæ, & Marchiæ dicti Ordinis propter multitudinem Conventuum, & amplitudinem circuitus utriusque illarum, aliisque difficultates, quæ in dies insurgunt, vix possint a suis respective Ministris Provincialibus bis quotannis totæ, sicut Constitutiones Ordinis præfati præscribunt, & spiritualis Religiosorum utilitas exigeret, visitari; ipse Nicolaus Cardinalis Protector de statu Provinciarum hujusmodi, ex Superiorum, aliorumque Fratrum qualificatorum ejusdem Ordinis relationibus edoctus, recto earundem Provinciarum Gubernio, regularisque observantiæ in eis conservati plerimum conducibile fore existimat, si utraque

Causa divisionis.

illarum in duas dividatur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ejusmodi Provinciarum divisiones absque speciali nostro, & hujus sanctæ Sedis Indulto fieri nequeant. Nobis propterea dictus Nicolaus Cardinalis, & Procurator humiliter supplicavit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 2. Nos igitur ipsius Nicolai Cardinalis, & Protectoris votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Nicolao Cardinali, & Protectori, ac dilecto filio Ministro Generali dicti Ordinis, ut ipsi per se ipsos, vel per aliquos fratres expresse professos Ordinis prædicti, quos ad id censuerint delegandos, utramque ex Provinciis Bononiæ, & Marchiæ prædictis in duas dividere, ac quoscumque fratres cujuslibet ex Provinciis hujusmodi respective ad concursum passivum ad Diffricatorum in Capitulo dicti Ordinis proxime celebrando, prout secundum Deum expedire eis videbitur pro hac vice tantum habilitare, necnon sive in actu divisionis hujusmodi, sive postea secundum temporis exigentiam, auctoritate nostra Apostolica segregare ab eisdem Provinciis, & aggregare aliis contiguis, ac etiam segregare a Provinciis contiguis Ordinis hujusmodi, & aggregare illis Provinciis, quæ per divisionem hujusmodi noviter formabuntur, illos Conventus, quos ita respective segregari pro majori bono ejusdem Ordinis expedire judicaverint, ac aliam quamcumque provisionem, & dispositionem, circa divisionem, formationem, & gubernium earundem Provinciarum, quam quælibet emergens causa requirere possit, secundum datam tibi a Domino prudentiam, & pro eorum arbitrio facere libere, licite, & valide possint, & valeant, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam auctoritate Apostolica præfata tenore præsentium concedimus, & impertimur.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum, ac Conventuum hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Novembr. MDCLXXVII. Pontificatus nostris Anno Secundo.

Reducuntur Magistri, aliive Graduati Ordinis Prædicatorum ad numerum in suis Capitulis Generalibus definitum, & Magistris Generalibus interdicuntur, ne in posterum supernumerario eligant, ab eisque speciales Gratia contra

Divisio Provinciarum fieri nequit absque speciali Indulto S. Sedis. Preces Card. Protectoris.

Permittitur Card. Protectori, & Ministro Generali Capuccinorum, ut utramque Provinciam Bononiæ, & Marchiæ in duas partiri valeant.

Item impertiri vocem passivam quibuslibet Fratribus dictarum Provinciarum.

Necnon ab illis Provinciis segregare, vel ad eas aggregare Cœnobia.

Clausulæ.

XXII.

Constitutionum, & Capitulorum generalium dispositiones concessæ revocantur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 20. Nov.
1677. An. 2.

Exordium.

Causa Redu-
ctionis.

Numerus
Magistro-
rum, alio-
rumque Gra-
duatorum
fuit in Cap-
tulis Genera-
libus unius-
que Provinciae præscrip-
tus.

Magistro
Generali facta
fuit potestas
eligendi
supranumerarios.
Hinc nimium
auctus Gra-
duatorum
numerus.

Reducuntur
Magistri, alii-
que Graduatii
ad numerum
in unaquaque
Provincia à
Capitulo
Generalibus
stabilitum.

Excipiuntur
supernumerarii
à S. Sede
promoti.

Alii vero
examine sub-
jiciendi, &
merentes re-
penti statim
titulo, ac
postea data
occasione
etiam præro-
gativis Gra-
duatorum
fruantur.

In supremo militantis Ecclesie solio per ineffabilem Divinae bonitatis abundantiam, meritis licet imparibus collocari, muneris nostri partes esse intelligimus, ut ea, quae Religiosorum virorum ordinibus in Ecclesia Dei pie, sancteque institutis detrimentum adferre, regularemque in eis disciplinam perturbare noscuntur, ad aequitatis, & Justitiae terminos reducere satagemus, sicut omnibus maturae considerationis trutina perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & religionis felicem progressum, ac incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Cum itaque (sicut accepimus) Magistri, aliique Graduatii Ordinis Fratrum Praedicatorum, propter assiduum Ministerium, quod eis exhibetur, necnon expensas, quas Communitatibus occasione Capitulorum Provincialium afferunt, ac exemptionem a Choro, aliasque praerogativas, quibus fruuntur, Provinciis ipsius Ordinis valde onerosi existant, & licet certus ejusmodi Magistrorum & Graduatorum pro unaquaque Provincia numerus per Capitula generalia dicti Ordinis, ad petitionem ipsarum Provincialium, quae propriarum virium conscientia ita ordinari desideraverant, stabilitus reperitur, cum expressa prohibitione, ne eadem Provincia alios perere valeant, neve hujusmodi numerus unquam excedatur, nisi in casu quo Magister Generalis Ordinis praedicti pro tempore existens ex aliqua urgente causa aliter disponeret: nihilominus Magistrorum, aliorumque Graduatorum hujusmodi multitudo in dicto Ordine absque ulla urgenti causa per nimiam praeteritorum Magistrorum Generalium ipsius Ordinis facilitatem, atque indulgentiam adeo excreverit, ut Provinciis praedictis intolerabilis existat, & quod pejus est, inter eos nonnulli reperiantur ad magisterium, aliosque gradus promoti, qui officia per Constitutiones Ordinis praefati ad id praescripta non exercent, sed cum quibus perinde ac si officia hujusmodi exercissent dispensatum fuit.

§. 2. Hinc est, quod Nos ejusdem Ordinis, illiusque Provincialium levamento, & commo-
dis, prosperoque, & felici regimini, & gubernio quantum Nobis ex alto conceditur providere, regularisque disciplinae vigorem tueri, & sicubi collapsus sit, restituere cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine Magistros, aliosque Graduatios dicti Ordinis ad numerum per Capitula generalia pro unaquaque Provincia respective stabilitum, ut praefertur, itaut in eo numero in singulis Provinciis hujusmodi respective connumerati remaneant; antiquiores tamen, qui functiones, & munera per Constitutiones, & Capitula generalia hujusmodi praescripta realiter, & cum effectu exercuisse reperiantur, sine ullo tamen praedictio illorum, qui a Sede Apostolica immediate promoti sunt, quos suis praerogativis supra numerum hujusmodi gaudere volumus, tenore praesentium reducimus.

§. 3. Porro circa supranumerarios a praefatis Magistris Generalibus promotos, harum serie mandamus dilecto filio moderno Magistro Generali dicti Ordinis, ut adhibito maturo Religiosorum gravium consilio, illorum qualitates, & sufficientiam examinet, & quatenus eos habiles, ac omnia officia per dictas Constitutiones praescripta exercuisse reperit, illos titulo tantum gaudere faciat, quousque secuta vacatione juxta ordinem antiquitatis gradus suscepti ad fruitionem integram praerogativarum subintrent: Si vero eos inhabiles, aut munera, seu officia a memoratis Constitutionibus requisita non exercuisse comperit,

illos Magisterio, aliove gradu quem obtinent omnino privatos declaret, donec, & quousque studiosis laboribus meritum hujusmodi gradum respective sibi comparasse reperiantur.

§. 4. Praeterea ad evitandum in futurum Provincialium, & Communitatum hujusmodi gravamen, praefato moderno, & futuris dicti Ordinis Magistris Generalibus in virtute sanctae Obedientiae prohibemus, & interdiciamus, ne de caetero Magisterii, aliove gradus supra numerum sicut praemittitur praescriptum conferre, nec ullam cujusvis generis exemptionem concedere audeant quovis modo, seu praesumant illis Fratribus, qui realiter, & cum effectu laudabiliter non exercuerint illa officia, & non supportaverint illa onera, quae juxta Constitutionis Ordinis praefati ad obtinendos gradus, & exemptiones hujusmodi respective necessario praecedere debent.

§. 5. Caeterum quia (sicut pariter accepimus) plurimi in Ordine praedicto reperiantur Fratres, qui vigore gratiarum specialium a Magistris Generalibus supra dictis concessarum, exemptionibus a choro, ac praerogativis loci Baccalaureorum, & vocis in Capitulis Provincialibus contra formam Constitutionum, & Capitulorum Generalium praefatorum fruuntur, in gravissimum dictarum Communitatum, nonnullorumque Fratrum privatorum praedictorum:

§. 6. Nos opportunum his quoque abusibus remedium adhibere, & ne in futurum suboriantur, providere volentes, omnes, & singulas gratias speciales hujusmodi motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore praesentium revocamus, cassamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, ac in futurum dispositiones Constitutionum, & Capitulorum generalium hujusmodi in violabiliter observari praecipimus.

§. 7. Decernentes ipsas praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod praefati, alii quilibet in praemissis forsitan interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, vel auditi, nec causa propter quas praesentes emanarint sufficienter adductae, verificatae, & justificatae fuerint, seu ex alia quacumque, etiam quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium, consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, individuaque expressionem requirentem defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos Juris reduci, vel adversus illas a peritiois oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari.

§. 8. Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicae Sedis Nuntios, aliove quolibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & funduros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definitum debere; ac irritum, & inane si secus super his

Prohibetur,
ne Magistri
Generales in
posterum su-
pernumera-
rios insti-
tuant, nec
exemptionem
eis concedant,
quibus Con-
stit. Ord. non
suffragantur.

Quamplurimae
tribuantur
speciales
gratiae a
Magistris
Generalibus
contra
Capitula
Generalia,
&
Constit. Ordinis.

Revocantur
hujusmodi
speciales
Gratiae, &
omnino standum
decernitur
dispositionibus
Constit. &
Capitulorum
Generalium.

Clausula.

a quoquam quavis auctoritate scienter, vel igno-
rante contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac quatenus
opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Re-
gula de Jure quæsto non tollendo, aliisque Con-
stitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis,
necnon dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, &
Conventuum, aliisque quibusvis etiam Juramen-
to, confirmatione Apostolica, vel quavis firmi-
tate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus,
privilegiis quoque Indultis, & Literis Apo-
stolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis,
ac cum quibusvis etiam derogatoriis deroga-
toriis, aliisque insolitis clausulis, & Decre-
tis, etiam motu, scientia, & potestatis pleni-
tudine paribus, & alias quomodolibet in con-
trarium præmissorum concessis ac pluries confir-
matis, approbatis, & innovatis. Quibus om-
nibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti
derogatione, de illis eorumque totis tenoribus
specialis, specifica, & individua, ac de verbo
ad verbum non autem per clausulas generales
idem importantes mentio, seu quævis alia ex-
pressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma
ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præ-
sentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac
ad verbum inferis habentes; illis alias in suo
robore permanentibus, ad præmissorum effectum
hac vice dumtaxat specialiter, & expresse deroga-
mus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, ut earumdem præ-
sentium literarum transumptis, seu exemplis
etiam impressis manu alicujus Notarii publici
subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica
dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus
fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ
haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ,
vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die xx. Novemb. MDCLXXVII.
Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXIII.

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua visi-
tantibus aliquam ex Ecclesiis tam erectis,
quam erigendis Congregationis Clericorum
Regularium Barnabitarum in Festis conver-
sionis, & Commemorationis S. Pauli Apo-
stoli.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

*Universis Christianis fidelibus presentes literas inspe-
cturis salutem, & Apost. Benedictionem.*

Exordium.

Celestium munerum thesauros, quorum dis-
pensationem humilitati nostræ credidit di-
vina dignatio, libenter erogamus, sicut ad fo-
vendam, incitandamque Fidelium erga Sanctos
in Cælis cum Christo regnantes devotionem, sa-
lubriter expedire in Domino arbitramur.

Preces Pro-
curatoris
Gen.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii Pauli
Antonii Sandriani Procuratoris Generalis Con-
gregationis Clericorum Regularium S. Pauli De-
collati Barnabitarum nuncupatorum nomine No-
bis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac
de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum
Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate
confissi, omnibus, & singulis utriusque sexus
Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis,
ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex
Ecclesiis Clericorum Regularium Congregatio-
nis prædictæ hæcenus erectis, & in posterum
quandocumque erigendis, ac ubicumque loco-
rum existentibus in Conversionis, & Com-
memorationis ejusdem S. Pauli Apostoli festis die-
bus a primis Vesperis usque ad occasum Solis
dierum hujusmodi singulis annis devote visita-
verint, & ibi pro Christianorum Principum con-
cordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ec-
clesiæ exaltatione, piis ad Deum preces effude-
rint, quo die ex prædictis id egerint, Plena-
riam omnium peccatorum suorum indulgentiam,
& remissionem misericorditer in Domino conce-
dimus, præsentibus perpetuis futuris tempori-
bus valituris.

Concessio
Indulgentiæ
Plenariæ
perpetuæ.

§. 2. Volumus autem, ut præsentium litera-
rum transumptis, seu exemplis etiam impressis
manu alicujus Notarii publici subscriptis, &
sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica consti-
tutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhi-
beatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si
forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Ma-
jorem sub Annulo Piscatoris die II. Decembris
MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Se-
cundo.

Confirmatur Statutum Hominum Artis exone-
rantium ligna ad Ripam parvam Tyberis, quo
adsignatur Hospitali S. Rocchi unus julius pro
unaquaque Navi lignis onerata.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Uni-
versitas, & Homines Artis eorum, qui li-
gna exonerant ad Ripam de Urbe, quod
singuli Homines d. Artis juxta Statuta Univer-
sitarum prædictarum auctoritate Apostolica confirmata,
quatuor Julios monetæ Hospitali S. Rocchi de
eadem Urbe quotannis solvant ad hoc ut dum
morbo laborant in d. Hospitali curationis causa
recipiantur; dictum vero Hospitali, propter
multitudinem ægrotorum, quos in dies recipit,
gravia subeat dispendia, quæ vix potest suppor-
tare: Ipsi exponentes num. 40., & amplius, in-
simul congregati præmissis consideratis, unani-
mi consensu statuerunt, ut præter, & ultra
quatuor Julios monetæ hujusmodi, quos annua-
tim pro eorum quolibet, ut præfertur solvunt,
moderni, & pro tempore existentes Homines
Universitatis prædictæ unum alium Julium ejus-
dem monetæ, pro qualibet Navi lignis onerata,
quam ad Ripam Tyberis exonerabunt, Hospi-
tali prædicto solvere teneantur, ad hoc, ut exin-
de necessitati ejusdem Hospitalis per amplius
provideatur.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio sub-
jungebat, dicti exponentes Statutum hujusmodi,
quo firmius subsistat, & servetur exactius Apo-
stolicæ confirmationis nostræ patrocinio commu-
niri summopere desiderent: Nos specialem ipsis
Exponentibus gratiam facere volentes, & eo-
rum singulares personas a quibusvis excommu-
nicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque
Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a
Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel
causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ
existunt, ad effectum præsentium dumtaxat con-
sequendum, harum serie absolventes, & abso-
lutos fore censentes, supplicationibus eorum
nomine Nobis super hoc oblati inclinati, Sta-
tutum præfatum, quod Homines d. Univer-
sitarum deinceps unum Julium pro qualibet Navi
lignis onerata, quam ad Ripam prædictam exo-
nerabunt, memorato Hospitali solvere tenean-
tur, a præfatis Exponentibus factum, ut præ-
fertur, dummodo tamen novum onus hujusmo-
di in damnum eorumdem Hominum dumtaxat

XXIV.

Dat. 4. Dec.
1677. An. 2.

Causa Statu-
ti Hominum
Artis exone-
rantium
ligna.

Statutum,
quo tenentur
exonerantes
Naves ligno-
rum solvere
Hospitali S.
Rocchi pro
earum una-
quaque jul-
ium unum
ultra alios
quatuor an-
nuos.

Preces Ho-
minum Artis
d. pro Sta-
tuti confir-
matione.

Confirmatur
prædictum
Statutum.